

TJEN ^{au-} gust 1985 FOLKET

INNHold:

Partiplanen og sosialismen (leder).....	s. 2
Oppsummering av planhøringa.....	s. 4
Uttalelse fra 4. landsmøte.....	s. 6
Hva skjer og hva har skjedd i KK?.....	s. 9

Møteopplegg:

Tilleggsmateriale til partidiskusjonen om kvinneorganisering.....	s.10
Avdelingsmøte om prinsipp- programmet og sosialismen.....	s.13

Fra partiorganisasjonen:

Partibygging i spredtbygde strøk.....	s.15
Om Syd-Varanger.....	s.18
Bevilg penger til partiskolen.....	s.19
Om skoleprioriteringa til Rød Ungdom.....	s.19

Debatt:

Om rapportforbudet fra møter over avdelingsnivå.....	s.23
Svar fra SKAU.....	s.24
Om Nord-Norgebanen.....	s.25
Svar fra Kjersti E. [redacted].....	s.27
Annonse om homofili-seminar.....	s.28

Leder: **PARTIPLANEN OG SOSIALISMEN**

Av Vidar W [redacted]

Kamerater.

I prinsippprogrammet og ved festlige anledninger, kommer det fram at vårt langsiktige arbeid peker mot det klasseløse kommunistiske samfunnet. Et samfunn uten kriger, uten lønsslaveri, og der naturens ressurser brukes på vettug vis, til beste for menneskeheten. Gang etter gang har vi slått fast at vi ikke kan nå dit uten planmessig bevisst vitenskapelig arbeid leda av et kommunistisk arbeiderparti.

Vi er enig i at det ikke kan bli kommunisme i et enkelt land, men at det bare kan skje i hele verden. men først må vi jo få sosialisme i Norge, og før det har vi jo sosialdemokratiet, og før det SV..... Hva med krigen, kommer den? Og hva med det viktigste redskapet, kommunistpartiet - oss sjøl? Vi som fortsatt har for liten innflytelse, fortsatt er for små?

Mulighetene for menneskeheten er enorm, men veien er faen så vanskelig og krokete. Derfor stilles det store krav til oss, ikke minst når det gjelder plan. Det er mange små slag, mange små detaljer som skal utføres før vi når vårt strategiske mål.

Når vi skal gjøre noe lite, må vi tenke stort. Skal vi gjøre noe på kort sikt må vi tenke på lang sikt. Tingene henger sammen. helheten består av en masse detaljer. Det strategiske målet består av en haug med kortsiktige. Vi glemmer ofte dette. Ikke bare glemmer vi dette, men vi bruker det ikke som metode. I det praktiske livet kan vi ikke glemme slike ting, for da ville alt bare bli et eneste rot. Åssen skal vi bygge en båt, uten å kjenne til detaljene. Åssen skal vi kunne få et ferdig skip uten å ha en plan over hele sammensetningen, slik at de forskjellige delene henger sammen? Hvis du spør en skipsverftsarbeider, er dette en selvfølge. Jeg er ikke sikker på at vi ville få det samme svaret i forhold til partiarbeidet.

Jo, det er forbanna vanskelig å lage en plan som sikrer at det kortsiktige tjener det langsiktige, som sikrer at detaljene til sammen blir den helheten vi ønsker.

Åssen skal f.eks. KK-salget tjene kampen på lang sikt?

Om vi økte opplaget til det helt store, er det ingen automatikk i at vi dermed kom nærmere sosialismen i Norge. Hvis f.eks. innholdet i avisa var feil, ville vi kunne fjerne oss fra vårt strategiske mål. Avisa ville kunne gjøre skade.

"Friheten" hadde etter krigen et opplag på 100 000. Men det blei ikke noe sosialisme av det. Hvorfor? Fordi partiets politikk og taktikk og dermed "Frihetens" redaksjonelle linje var feil.

Her ser vi altså åssen politikken, taktikken er avgjørende for om

partiet skal lykkes i sitt strev. Men det viser også hva partimedlemmenes innsats betyr. "NKP"-medlemmenes innsats var stor under krigen, Sovjets store innsats skapte entusiasme, og etter krigen kasta medlemmene seg inn i arbeidet med avisa.

Det er stor enighet i partiet om at avisa vår i all hovedsak er bra, at det er den viktigste kilden vi har til propaganda og agitasjon, og avsløring av borgerskapet. Svakheten vår er ikke at vi har en feilaktig revisjonistisk politikk, men at altfor få leser ho.

I "NKP" var ikke medlemmenes innsats for avisa det store problemet. Etterhvert er det blitt det hos oss. Dette er den "detaljen" i det helhetlige arbeidet med avisa som er viktigst å få retta på. Vårt mål er ikke å øke opplagstallet for KK til 100 000. Vi er mer beskjedne og ville bli svært så fornøyde om opplagstallet kom opp i 9500 innen 1988. Dette er det fullt mulig å nå, sjøl om det vil koste en del innsats. Det henger nøye sammen med to ting. Det ene er avisas innhold, det andre er medlemmenes innsats. og så har vi en tredje sak, og det er at vi må lære oss å bruke avisa slik at ho tjener de andre oppgavene vi skal løse.

La oss ta et eksempel. Partiet vil gå i spissen for å bygge ut KF med 3-4000 medlemmer innen 1988. Åssen skal KK hjelpe til her? Hittil har KK betydd veldig mye i å utvikle kvinnekampen i Norge. Den korrigeringen av kvinnekampens betydning som er under utvikling i partiet, borger for at KKS innsats på dette område vil øke. Stor spredning av KK innenfor kvinnekampmiljøet vil styrke både avisa og arbeidet med å bygge ut KF. Klarer vi det vil det bety at vi har fått den ene oppgava til å tjene den andre. Slik må vi begynne å tenke i forhold til andre oppgaver også:

Ta f.eks den andre store målsettinga - øke partiets medlemstall fram til 1988 med 20%. KK vil bruke, og bruker allerede, mye spalteplass på å propagandere for å gå inn i partiet. Partiets arbeid med KK og partiets arbeid med KF vil legge et grunnlag for å kunne rekruttere til partiet, men bare et grunnlag. Det er en fornuftig plan og medlemmenes innsats, både taktisk og praktisk, som avgjør om dette grunnlaget skal gi uttelling i økt medlemstall i partiet, et økt antall kvinner.

I denne perioden skal vi styrke partiavdelingene, slik at de blir flinkere teoretisk, dyktigere, mer sjølstendige.

Alle vet at vi ikke kan styrke disse i et vakum, men bare med utgangspunkt i konkrete handlinger. KK-salget isolert vil ikke være nok til å styrke avdelingene, men hvis vi knytter dette arbeidet til de andre oppgavene vi skal løse, vil det hjelpe et godt stykke på vei. Samtidig vil partiskolen og den store kapitalismediskusjonen styrke partimedlemmenes teoretiske nivå. Men også her vil KK bety mye, ikke minst når det gjelder debatt og avsløring av hele det imperialistiske og kapitalistiske arbeidet. Riktig brukt vil KK være bærebjelken i arbeidet vårt. Det er viktig at vi kjemper for at dette synet skal vinne fram i hele partiet.

Alle avdelinger må ha en lokal plan som tar hensyn til de særegne forholdene på plassen. Det gjelder RV-arbeid, faglig, særegent kvinnearbeid osv.osv. Dette vet der best sjøl. Men det er viktig at den lokale planen tjener landsplanen. Slik at når dere planlegger det faglige arbeidet, så planlegg åssen KK skal brukes både der og i kvinnearbeidet og åssen kvinnearbeidet f.eks. skal kunne resultere også i økt medlemsskap i partiet. Greier dere det, vil hver enkelt partiavdeling være den "detaljen" som

tilsammen utgjør den helhetlige planen. Slik at det lokale tjener det sentrale og omvendt.

Hver enkelt medlems innsats og glupe ideer vil være summen av hva vi oppnår.

Vi ønsker sosialisme i Norge. Vi ønsker å knuse det råtnende imperialistiske systemet. Vi ønsker kommunisme. I Norge idag er det ingen andre enn oss som kan ta på seg denne oppgava. Når du jobber på kort sikt, tenk på lang sikt.

For SKAU

OPPSUMMERING AV PLANHØRINGA

For SKAU - Ole.

Svara på planhøringa, som ble sendt ut i partiet i fjor høst, har vært et viktig bidrag i å videreutvikle arbeidet med partiplanen som nå blir lagt fram i bilaget til dette nr. av Tjen Folket. Dette kan vi slå fast, sjøl om vi vil åpne denne oppsummeringa med å kritisere det store antallet partistyrer som har brutt direktivet med å svare på planhøringa. (Vi fikk inn svar fra ca. halvparten av distriktsstyra, og bare vel 10% av lagsstyra!)

Først og fremst svekker den lave svarprosenten fra avdelingene partiledelsens grep om den aktuelle situasjonen i partiet, som jo er en svært viktig premiss for planen. Fordi, ved siden av å få fram hva partiet mente om de konkrete spørsmåla som ble stilt, ga svara også en god pekepinn om hvordan det enkelte lagstyre oppfatta sin - og lagets situasjon.

Vi mener allikevel at svara vi

har fått inn, er ganske representative for partimeninga. Ikke slik at svara stort sett var skåret over en lest. Faktisk sprikte de ganske mye, fordi det ble lagt vekt på ulike sider ved planforslaget i kommentarene fra forskjellige lag, hva laga tok opp ga et nokså bredt bilde av ulike trekk i partiet. Det var en blandig av lag i "medvind" og lag som jobba tungt, som sendte inn svar.

Når det gjelder de generelle kommentarene om planen, så dro de også i samme retning som de øvrige signala fra partiorganisasjonen har pekt ut det siste året.
b

GJENNOMGANG AV SVARA.

Vi legger her fram en relativt kort sammenfatning, og vi konsentrerer om de sakene som gir informasjon om hvilke ting det er en del uenheter og uavklara oppfatninger om, i partiet. Sjelve partiplanen som legges fram, i bilaget, mener vi gir klart uttrykk for fler-

Vi grupperer kommentarene i
to:

1. VURDERING AV PREMISSENE FOR PLANEN:

De viktigste uavklarte
spørsmåla her var rundt strategisk
periode.

Sjøl om det er stor oppslut-
ning om "grovformuleringa" ("perio-
den hvor vi forbereder sosialistisk
revolusjon"), så avdekker svara at
det legges forskjellige ting i det.
Jfr. debattinnlegga som har stått
omkring dette i TF det siste året.
Plandokumentet utdyper noe hva
slags vurderinger planen bygger på
her.

De aller fleste er utilfredse
med nivået vi idag har på sikker-
hets- og krigsforberedende arbeid.
Samtidig er det også et nesten
enstemmig syn at partiet må styrke
den eksterne profilen sin og utnyt-
te de legale kampformene bedre.
Hvordan vi best mulig skal kombi-
nere dette, blir sett på som det
store problemet. Det er da også
satt opp i planen å jobbe spesielt
med dette.

Når det gjelder vurderinga av
kreftene for revolusjonen, var det
svært få kommentarer. Viktigste
tillegget var et krav om at de
arbeidsløses rolle måtte analyseres
grundigere.

Kampen mot sosialdemokratiet.

Det var ganske stor oppslut-
ning om den analysa som ble lagt
fram her. Men, noen advarte mot å
legge for liten vekt på den politi-
sk-ideologiske kampen mot det åpne,
tradisjonelle borgerskapet, og an-
dre ville ha større tyngde i kampen

Strategiske delmål.

Her var det svært få kommenta-
rer, samtidig som det var tydelig
at det var noe uklart hva slags
delmål det var snakk om. Noen
oppfatta det som at det var målset-
tinger for kommende landsmøtepe-
riode.

Dette punktet i planforslaget
var jo også nokså uferdig. Vi er
fremdeles kommet for kort her, også
i det endelige plandokumentet, sjøl
om det er tatt noen steg fram i
riktig retning.

2. VURDERINGA AV SJØLVE LANDSMØTE- PERIODEPLANEN:

Det var relativt liten uenig-
het om enkeltsakene.

Eks.: -bare 4-5 lag foreslo alter-
native partidiskusjoner, der-
av bare ett forslag om å føl-
ge opp noen av de historiske
stridsspørsmåla fra siste
landsmøtebevegelse.

-ikke særlig sterke meninger
om hvordan Arbeidsprogrammet
skulle revideres på neste
landskonferanse eller neste
landsmøte, men ganske sterkt
ønske om å gjøre det "så uby-
råkratisk som mulig".

-ingen innvendinger mot hva
neste landsmøte skal konsen-
trere om.

Enkeltsaker det ble markert uenig-
heter på, var:

- "For svakt på krigsforberedende/
sikkerhetsarbeid"(et flertall)

- "Forstor vekt på det parlamentariske arbeidet" (ca.10 - 15% av laga).

Dette gjenspeiler uenigheter i partiet rundt strategisk periode, hva førkrigstid skal bety for oss, og hva vi skal legge vekt på i det eksterne arbeidet vårt, bl.a.

Det var svært stor enighet om å prioritere høyt partibygging og propaganda/agitasjonsarbeid. Men, som andre svar avslørte, er det endel ulike oppfatninger om hva dette konkret skal innebære.

Måla for planperioden:

De kommentarene som har hatt mest å si for videreutviklinga av planen, var de som kom på måla for planperioden.

En god del kritiserte planfor-slaget for å være "for tradisjo-nelt", "for mye ønskeliste", "for lite konsentrert", "blanding av politiske og organisatoriske mål og områdeprioritering".

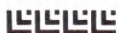
Noen konkrete endringsforslag ble også lagt fram.

Vi mener den endelige planen er blitt mye bedre på dette området - oppstilling av måla - og lar sjølve plandokumentet tale for seg. Ikke minst mener vi den måten måla er satt opp på nå gjør det enklere for laga å sette opp sin egen plan, innafor ramma av landsplanen. Noe som også er en svært viktig forutsetning for å bringe partiet og det revolusjonære arbeidet framover.

UTTALELSE FRA

4. LANDSMØTE

UTTALELSE FRA AKP(m-l)s 4.LANDSMØTE
OM DISKUSJONEN OM DEN INTERNASJO-
NALE KOMMUNISTISKE BEVEGELSENS HIS-
TORIE

I mer enn 5 år har AKP(m-l) hatt store diskusjoner om den internasjonale kommunistiske bevegelses historie. Noen slutninger fra denne diskusjonen er tatt med i prinsippogrammets kap. 7. Men diskusjonen er ikke avslutta og må fortsette.

1. AKP(m-l) - utenkelig uten den internasjonale bevegelsen.

Vårt parti er det revolusjo-nære partiet til arbeiderklassen i Norge. Det er her vi har vårt grunnlag, og uten røtter i norsk virkelighet og blant arbeidsfolk i Norge kan partiet ikke lykkes i sine mål. Men partiet hadde heller aldri oppstått uten påvirkning fra den internasjonale kommunistiske bevegelsen. Vår tori, marxismen-leninismen-maoismen (eller Mao Ze-dongs tenkning) har oppstått og utvikla seg i andre land enn Norge. Denne teorien er internasjonal, og uten den hadde vi mangla det viktigste verktøyet for å kritisere kapitalismen og forstå nødvendighe-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
ten av den sosialistiske revolusjonen.

AKP(m-l) oppsto som bevegelse i 60-åra, inspirert av Mao Zedong og Kina og den kritikken som Kinas kommunistiske parti førte fram mot den kapitalistiske kontrarevolusjonen i Sovjet og mot revisjonismen i hele verden. Utviklinga i Kina, Albania, i Indokina og i mange partier som AKP(m-l) har hatt kontakt med har også påverka vårt partis utvikling. Som prinsippprogrammet slår fast, er vårt mål kommunisme og frigjøring av folket i hele verden. Vi skal utvikle kampen i Norge for å skape en sosialisme etter norske forhold, men vi vil aldri tillate oss å bli et snevert "norsk" parti, isolert fra de som kjemper for revolusjon og frigjøring i andre land. Vi er proletariske internasjonister, og derfor har den internasjonale kommunistiske bevegelsens erfaringer stor betydning for vårt parti.

2. Motsigelsene i AKP(m-l) om den internasjonale bevegelsens historie.

Da partiet blei stifta sto Kinas kommunistiske parti og Arbeidets parti i Albania sammen i spissen for den åpne polemikken mot Sovjets moderne revisjonisme. Noen av de sakene som sto sentralt i denne polemikken var:

- Det har vært en kapitalistisk kontrarevolusjon i Sovjet og mange andre tidligere sosialistiske land.
- Sovjet er i dag et fascistisk og imperialistisk land.
- Et flertall av tidligere kommunistpartier er forvandla til borgerlige, revisjonistiske partier.
- Det må stiftes nye, virkelige marxist-leninistiske partier overalt der revisjonismen har seira i de gamle partiene.

Dette er riktige standpunkter som

vårt parti holder fast på.

Samtidig var KKP's og APAs polemikk prega av diplomatiske hensyn, innenrikspolitisk taktikk og skjulte motsetninger mellom Kina og Albania.

Visse sider ved samfunnsutviklinga i Sovjet og Østeuropa blei kritisert. Andre sider blei ikke tatt opp. Svært negativ utvikling i Vietnam og noen andre land blei av diplomatiske grunner aldri kritisert. Spørsmål i den internasjonale bevegelsens historie som kunne være ubehagelige blei fortidd.

Etter 1976 brøyt også den felles internasjonale fronten til KKP og APA sammen. Albanias brudd med Kina avslørte at det lenge hadde vært skarpe motsetninger mellom dem. Vietnam okkuperte Kapuchea, gikk i krig med Kina og slutta seg åpent til Sovjet. Dette avslørte tidligere illusjoner om Vietnam. Nesten alle de maoistiske partiene i vesten brøyt sammen. Ledelse og medlemmer tok i mange tilfeller åpent avstand fra kommunismen, ofte i sammenheng med en kritikk av Stalin og den internasjonale bevegelsens historie.

APA brøyt med grunnleggende prinsipper for den tidligere felles kampen mot revisjonismen.

KKP har trukket tilbake sin kritikk av Sovjetrevisjonismen fra 1960-åra og oppretta partiforbindelse med pro-sovjetiske partier, inklusive regjeringspartier som sitter på Sovjets nåde i Øst-Europa.

I AKP(m-l) har den tidligere store graden av enighet om den kommunistiske bevegelsens historie blitt avløst av en situasjon der det rå'r ganske stor uenighet.

Dette gjelder synet på Sovjet under Stalin, det gjelder kulturrevolusjonen i Kina og den nye poli-

tikken som føres i Kina etter Maos død, og det gjelder en rekke andre konkrete spørsmål i den kommunistiske bevegelsens historie.

3. Planmessig løsning av motsigelsene i partiet.

Det første og viktigste er å avklare og utvikle partiets eget syn på grunnleggende programmatiske spørsmål. Dette gjelder spørsmål som:

- synet på revolusjonen og sosialismen i Norge
- analysen av imperialismen, verdenssituasjonen, den nye teknologiske revolusjonen, krigsfaren osv.
- analysen av den norske kapitalismen, klasser og klassekamp i Norge og
- strategien og taktikken til AKP(m-l) på grunnlag av dette.

Dette er det aller viktigste for vårt parti, for det er gjennom å løse disse oppgavene på en korrekt måte at partiet blir i stand til å kunne spille en virkelig ledende rolle i kampen for sosialismen i Norge og gi vårt bidrag til kampen for kommunismen i verdensmålestokk.

Når det gjelder den kommunistiske bevegelsens historie og erfaringene fra andre partier og revolusjoner, må vi skille mellom det som det er helt nødvendig for oss å ta stilling til som parti, og de spørsmåla som partiet ikke nødvendigvis behøver å ha noe enhetlig syn på.

De spørsmåla som det er nødvendig å ta stilling til må begrenses til det som er aller viktigst. Partiet er et revolusjonært klassekampparti og ikke et historisk institutt. Og partiets holdning til alle slike sentrale spørsmål bør ikke vedtas før alle medlemmer har

hatt mulighet til å sette seg grundig inn i spørsmåla, og ikke før det er gjort skikkelige studier og undersøkelser. Det ville være udemokratisk å fatte omfattende vedtak om slike spørsmål hvis bare et fåtall av medlemmene har hatt noen reell mulighet til å sette seg inn i forslaga og ta stilling til dem. En slik framgangsmåte vil ikke bare være i strid med partidemokratiet, den vil også uvegerlig måtte føre til at partiets oppmerksomhet dreies vekk fra partiets hovedoppgaver.

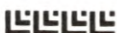
På ei lang rekke områder finnes det viktige spørsmål som vårt parti ikke bør fatte partivedtak om, men der vi tvert om bør oppmuntre til langvarige studier og diskusjoner med sikte på å skape ny innsikt. Om vi fatter for mange og for omfattende vedtak om historiske spørsmål, vil det stå i strid med ønsket om en mest mulig grundig og fordomsfri debatt. Når slike studier og undersøkelser har pågått i lengre tid, kan det komme til å vise seg at det vil være grunnlag for å fatte partivedtak om flere spørsmål. Men dette bør først skje når situasjonen er moden for det, ellers vil vi risikere unødvendige skadevirkninger på partiets indre liv.

I kommende landsmøteperiode må diskusjonene i partiet fortsette. Dette gjelder både den historiske utviklinga i Sovjet, i Kina og andre viktige historiske spørsmål. partiets interne og eksterne presse må trykke artikler med informasjon og saklige debattinnlegg som uttrykker ulike syn. Det bør arrangeres særskilte møter og kurs for diskusjon og skoling når det er grunnlag for det,

Om disse sakene skal tas opp til obligatoriske partidiskusjoner

HVA SKJER OG HVA HAR SKJEDD I KK?

Som alle partimedlemmer er orientert om, har vi hatt en akutt konflikt i KK-redaksjonen i vinter/vår. Mange lurer på hvordan situasjonen er nå og hva partiledelsen har gjort med problemene i avisa.

Vi er nå i gang med ei grundig oppsummering av arbeidet vårt, som vil bli trykt i TF når den er ferdig. Denne oppsummeringa vil både ta for seg den aktuelle konflikten, bakgrunnen for den og forsøkene på å løse den. Men oppsummeringa vil også gå lenger tilbake og se på utviklinga av avisa over et visst tidsrom, på arbeidet i redaksjonen og ledelsen av den, og på partiledelsens arbeid med avisa. Vi ønsker å lære av den konflikten som har vært, og prøve å forebygge liknende forhold i framtida.

Men det å utvikle avisa er ikke bare en oppgave for redaksjonen og partiledelsen. Som dere vil se av den 4 - årsplanen som SK har vedtatt, vil 1986 bli et "KK-år". Dette året skal vi både bruke til å styrke avisa politisk og journalistisk, og å styrke partiavdelingen og distriktenes

arbeid med avisa. Året vil starte med en større partidiskusjon om avisas plass i vårt helhetlige arbeid, avisas forhold til partiet og avisas linje.

Ei grundig oppsummering vil altså komme. To saker vil vi likevel melde nå:

- SK i plenum har behandla ankene fra de tre som ble ekskludert etter aksjonen i KK. Ankene er avslått.
-I siste nr. av TF sto det en redegjørelse fra de tre ekskluderte, med svar fra SK/AU. Ett av de punktene som ble tatt opp, var at de tre ekskluderte ble oppfordra (fra ledelsen i avisa) til å si opp stillingene sine. Dette kom etter at det ble oppdaga at de hadde forberedt et lengre skriv om aksjonen til spredning utafor avisa. Oppfordringa om å si opp ble trukket tilbake samme dag som den ble framsatt. Vi vil gjerne presisere at vi mener det var en feil å komme med denne oppfordringa, og at vi beklager at det ble gjort.

Kjersti F
Sigurd A

Møteopplegg:

TILLEGGSMATERIALE TIL PARTIDISKUSJONEN OM KVINNEORGANISERING

Det er allmenn enighet om at arbeiderklassens kvinner må stå i spissen for kvinnekampen. Gjennom bl.a. kampen om 6-timers dagen og pornokampen har KF de siste åra styrka arbeidet blant arbeiderklassens kvinner, og dette har også forandra KFs sammensetning yrkesmessig og aldersmessig.

Samtidig er det fortsatt en særlig viktig oppgave å organisere kvinner i arbeiderklassen i KF. Her kan arbeidsplasslag spille en viktig rolle.

VERV MEDLEMMER

"Hos oss er det helt umulig å danne KF-gruppe, det er altfor få bevisste jenter" - sier de fleste. OK. Kanskje det er riktig, men de aller fleste steder skulle det være mulig å verve medlemmer til KF. Så la oss begynne med det.

Mange tenker at det stilles nesten like store krav til å bli medlem av KF som partiet, og at man rekrutterer på samme måte. Med lange, grundige diskusjoner - med en og en.

Hva kreves egentlig?

Det eneste som kreves er at du har lyst til å bli medlem. KF har ingen aktivitetsplikt eller andre plikter. KF har en antikapitalistisk plattform - som pr. idag er ganske lang. Men i praksis rekrutterer KF utfra hvilke saker organisasjonen jobber med og hvilke standpunkter som tas i den aktuelle kvinnekampen.

I dag betyr det at mange blir med i KF fordi de støtter eller vil være med i pornokampen eller kampen for 6 t dagen. Andre blir med fordi de har lyst til å bli med i en kvinneorganisasjon, og syns KF virker mest fornuftig. KF har medlemmer som bare får medlemsbladet i posten, og medlemmer som bruker all sin tid på KF. Alle medlemmer kan sjølsagt delta i en gruppe - det skal jeg komme tilbake til.

Til dere som sier at det ikke er aktuelle KF-medlemmer på deres jobb: Er det ingen som er for 6 t eller mot porno eller for rett til full jobb for kvinner?

"KF blir oppfatta som AKP - derfor er det vanskelig å verve."

I dag blir KF stort sett oppfatta som en sjølstendig organi-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
sasjon. Selv Astrid Gjertsen måtte ta med Agnete S' fra KF i den offisielle delegasjonen til Nairobi - mot sin vilje.

På den enkelte arbeidsplass kan det likevel bli et reelt problem, fordi det er de samme personene som verver abonnenter til KK, til AKP-sirkler og til KF. Der det er mulig, kan det derfor være lurt å benytte mindre kjente AKPere, evt. mobilisere andre til å være drivende i medlemsverving.

Det er også fullt mulig å organisere initiativer utenfra. KF både sentralt og lokalt stiller gjerne på møter på arbeidsplasser og presenterer KF. KF kan henvende seg til klubber og foreninger med tilbud om tema-møter på jobben, eller invitasjoner til kurs/seminar. Kf er veldig interessert i tips om hva slags opplegg dere tror vil være best

KF jobber sjøl med rekruttering og skal sette igang en ekstern storoffensiv, med utkjør i aviser og blader med oppfordringer til å melde seg inn, vervemøter over hele landet osv. KFs egen målsetting er dobling fra landsmøte 84-86, dvs. 2000 medl. i 86.

Er det noen vits i å bare verve medlemmer?

For det første gir det KF større nedslagsfelt. Mange flere kvinner vil gjennom medlemsbladet kunne følge med i hva KF gjør og ikke minst hvorfor. For det andre gir det KF bedre økonomi og dermed langt større muligheter til å drive kvinnekamp. Mange kvinner kan ønske å gi sin støtte til kampen uten at de sjøl føler de har overskudd til å gjøre så mye. KF har idag vanvittig små ressurser i forhold til aktivitet og reell innflytelse.

For det tredje er sjølsagt medlemmer et utgangspunkt for å organisere grupper og aktivitet.

ORGANISERING AV GRUPPER

Hvordan KF-medlemmer på arbeidsplassene best organiseres/gis tilbud om å være med i gruppe, har vi ikke klare svar på. det må diskuteres konkret.

For endel år siden var det en god del arbeidsplass- og bransjegrupper - i hvert fall i Oslo. Her var det med mange jenter som vi neppe hadde nådd uten slik organisering. I perioder fungerte det bra, og de gjorde viktige erfaringer, bl.a. fremskredent 8.marsarbeid en del steder. mange jenter fikk mer sjøltillit og ble faglig aktive. samtidig hadde gruppene vanskeligheter med å finne ut hva de skulle jobbe med. Arbeidet ble mye innretta på fagforeningene, og gruppene drev for lite sjølstendig virksomhet knytta sammen med KF som organisasjon. Dessverre er de positive erfaringene i liten grad oppsummert; de fleste husker bare problemene.

I dag har KF et mer omfattende arbeid i forhold til kvinner på arbeidsplassene, som kampen for 6 t dagen, lønnsaker, Hillesland osv., som legger et breiere politisk grunnlag for slike grupper. pornokampen er dessuten like aktuell på arbeidsplassene som andre steder. Det er derfor på tide å høste nye erfaringer.

Vi ser 3 muligheter: 1. Egen arbeidsplassgruppe. 2. En eller annen form for bransjegruppe. 3. KF-medlemmer på en arbeidsplass eller i en bransje kan sammen bli med i en lokalgruppe.

Arbeidsplassgruppe eller bransjegruppe:

Trolig trengs en arbeidsplass av en viss størrelse for å få en arbeidsplassgruppe til å bli relativt varig. F.eks. er det nå igang arbeid på flere sykehus i Oslo.

Bransegrupper kan være en mulighet der det fins et sosialt og faglig miljø, som f.eks. i industrien, ønske å lage en egen gruppe for å få skikkelig rom til å ta opp sin situasjon.

Uansett løsning er det viktig å understreke at dette ikke er "faglige" grupper innretta direkte på bestemte fagforeninger, men KF-grupper på arbeidsplassene som på allsidig måte tar opp ulike sider av kvinners liv. KF kan nettopp treffe kvinner hjemme som ikke syns faglig aktivitet er noe for dem, og KF har et videre kvinnepolitisk siktemål.

Det er lett å bli fanga inn av fagforeningsdefinisjoner av hva som angår kvinner på jobben, og av rammene for måter å jobbe på. det er derfor viktig at slike grupper har nær kontakt med andre deler av KF.

Lokalgrupper.

For en del arbeidsplasser er dette kanskje den mest realistiske løsningen, fordi det stiller mindre krav til egen ledelse, og krever færre medlemmer.

Samtidig kan det være et problem at enkelte lokalgrupper har vært de samme jentene i årevis, og derfor ikke er så lett å komme inn i. Dette må undersøkes konkret. Det beste ville trolig være at flere medlemmer fra samme eller liknende type arbeidsplasser kom med sammen, for å kunne prege gruppa med saker de er opptatt av.

Kanskje kunne medlemmene i laget samarbeide med lokalgruppa allerede om verving av KF-medlemmer, ved å gi dem tips om hvordan de best skulle foreta en offensiv overfor arbeidsplassen, og støtte

opp om den.

PRIORITERING.

Mange steder vil det å få til KF-gruppe på kort sikt stå i motsetning til deler av det faglige arbeidet. På lengre sikt vil det være omvendt. Dersom vi skal være istand til å utvikle fagforeningsarbeid på kvinners premisser, kommer vi ikke utenom organisering av kvinner som kvinner. Kvinnene må sjøl bli bevisst sin situasjon og ta opp kampen.

Men hva med en særegen kvinneorganisering innafor fagbevegelsen - egne kvinneutvalg eller kvinnegrupper i klubb- eller foreningsregi? Vil ikke det favne flere kvinner?

Vi er for egen kvinneorganisering i fagbevegelsen - i ulike former. F.eks. står kvinneutvalg i fagforeninger og klubber ikke i motsetning til KF-gruppe, eller verving av KF-medlemmer. Men det blir ikke det samme, selv om det i utgangspunktet kan favne flere. En KF-gruppe er en del av en landsomfattende organisasjon (se forrige TF), den skal drive kvinnekamp på arbeidsplassen, i fagforeninga, i samfunnet. KF er ikke på samme måte bundet av fagbevegelsens spilleregler; KF kan samarbeide med hvem de vil på tvers, drive og støtte klassekamp, uttale seg om hva som helst, være drivkraft.

Særegen kvinneorganisering i fagbevegelsen oppstår nå spontant (og på våre initiativer) mange steder, og det er bra. Men en forutsetning for at disse ikke på sikt skal bli sugd inn i og tilpasset LO-systemet, er nettopp at KF eksisterer.

KF, bl.a. gjennom medlemmer på arbeidsplassene, er allerede idag en avgjørende kraft i 6 timersdags-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

kampen, bl.a i å utvikle en allianse mellom kvinnebevegelsen og kvinner i fagbevegelsen. Med flere medlemmer og organisering på arbeidsplassene kan styrken mangedobles, og KF kan spille en tilsvarende rolle i kampen for kvinnelønna, og på mange andre områder.

MER INFORMASJON

For mer informasjon og materiale

fra KF, kontakt Kvinnefronten.
- KFs organisasjonsutvalg samler opp erfaringer med å organisere grupper. V/Solveig N.
- KFs utvalg for kvinner og arbeid har materiale om 6 timersdagen, kvinner og lønn, kvinner og arbeidsløshet osv. V/Magnhild F.
rgt. 47, Oslo 1,
tlf. 1 19.

Kvinneutvalget.

AVDELINGSMØTE OM PRINSIPPROGRAMMET OG SOSIALISMEN

INNLEDNING.

I forrige landsmøteperiode prioriterte partiet ye tid og krefter på den store diskusjonen om sosialismen. Dette gjorde vi dels fordi mange kamerater sjøl stilte seg tvilende til viktige sider ved strategien vår - og dels fordi propagandaen vår for sosialismen i stor grad hadde "gått nedennom" i og med at de konkrete utopiene (Kina, Albania etc.) hadde mista mye av glansen som direkte modeller for det samfunnet vi kjemper for. På mange måter var den store sosialismedebatten flott: Gjennom mylderet av mange og høgst reelle uenigheter greidde store deler av partiet å samle seg om standpunkter som forente det revolusjonære med det nytenkende. I virkeligheten ligger det mye nybrottsarbeid mht. hvordan en kan utvikle sosialismen i land med en framskreden økonomi i AKP(m-l)s prinsippprogram. Programmet er

altså for godt til å bli brukt som støvsamler. Likevel er det nettopp det som kan bli resultatet uten nye avdelingsdiskusjoner.

SK har derfor vedtatt at det i høst skal gjennomføres en partidiskusjon på sosilismedelene i prinsippprogrammet, knytta til en utadretta aksjon for å propagandere for partiet og sosialismen.

MÅLSETTINGER MED MØTET:

1. -Alle partimedlemmer skal til dette møtet ha kjøpt prinsippprogrammet og ha lest kap.2 og spesielt kap.5. Merk at det fins et ark med noen rettinger til det trykte utkastet av programmet.

2. -Avdelingsmøtene må konsentrere seg en del om å gjøre seg kjent med hva som faktisk blei vedtatt - og

hva som skal være partiets felles plattform i disse spørsmåla. merk at det blei foretatt viktige endringer i forhold til tidligere programutkast på sjølve landsmøtet. Spesielt gjaldt dette endringer som tok sikte på å styrke framstillinga av proletariatets diktatur/den demokratiske kontrollen nedafra i det sosialistiske samfunnet.

3. -Avdelinga skal forberedes politisk på å kunne delta aktivt i utadvendt arbeid i "sosialismeuka" spesielt - og i propagandaen for sosialismen i tilknytning til det øvrige politiske arbeidet til avdelinga generelt.

MØTEOPPLEGGET

Det kan variere temmelig mye i hvilken grad de ulike avdelingene har deltatt i den store sosialismediskusjonen. dette innebærer også at styrene må tillemppe opplegget for møtet til si avdeling. For de avdelingene som ikke har deltatt så mye i prinsippprogramdiskusjonene vil det kanskje være lurt å benytte møte 5 og særlig møte 6 i partiets nye rekrutteringssirkel ("Kva vil AKP(m-l)?"). Bruk kontrollspørsmåla fra denne sirkelen - som rett og slett tar sikte på at folk har fått med seg innholdet i programmet. Disse kan enkeltmedlemmene benytte

seg av når de skal forberede seg til møtet - og stikkprøver kan tas på sjølve møtet. (Studieopplegget inneholder i tillegg kommentarer, "tenk etter"-oppgaver og diskusjonsspørsmål).

FORSLAG TIL DISKUSJONSSPØRSMÅL:

- som ikke må oppfattes som noe absolutt pålegg. det må tas hensyn til de aktuelle behov i avdelinga, om det står viktige uenigheter o.l. Men, spesielt utifra den tredje målsettinga nevnt ovenfor, vil vi at det skal bli lagt vekt på problemstillinger som er tjenlig for å styrke vår utadvendte propaganda for sosialismesynet til partiet. Dvs.: At det diskuteres hvordan det med utgangspunkt i programmet er mulig å gi folk utafor partiet en troverdig argumentasjon for at "vår sosialisme" er
- et bedre alternativ enn den borgerlig-demokratiske kapitalismen og
- gir relle muligheter for utvikling fram mot kommunismen istedenfor framveksten av et nytt overklassediktatur.

Diskuter til slutt på møtet avdelingas ansvar/planer i forbindelse med sosialismeuka.

SKAU

Fra partiorganisasjonen:

PARTIBYGGING I SPREDTBYGDE STRØK

GJØR GRUNNORGANISASJONEN TIL KOLLEKTIV LOKAL KAMPLEDELSE

(Linjekampen gjennom historica vår, eller kampen for en strategisk plan og partimodell som passer for oss lokalt).

Dette dreier seg om partibygging i spredte strøk.

60% av Norges befolkning bor i byer, 10% i tettbygde steder med under 2000 personer, og 30% bor i spredtbygde strøk. Sogn og Fjordane har størst andel av befolkninga i spredte strøk, der nest følger Hedmark osv.

Det særege ved bygdene og spredte strøk:

- få folk og lange avstander
- småborgerligklassesammensetning
- mindre kamptradisjoner

Disse faktorene dukker opp som ulike motsigelser i organisasjonsarbeidet:

(1) DEN GEOGRAFISKE MOTSIGELSEN

- Skal vi prioritere massearbeid i bygda, kommunen, vekstsenteret, regionen?

I starten hadde vi hovedtyngden av massearbeidet i vekstsenteret utafor kommunen. Det brøyt etter hvert sammen fordi vi fungerte som turister og ikke kunne gå i spissen for folks daglige liv.

I korrigeringskampanja i -78 slo vi fast at det er grunnleggende

å gro røtter i bygda vår og delta der massene er organisert fra før. Vi studerte Lenin: Skal revolusjonære jobbe i reaksjonære fagforeninger?, Clara Zetkin om brei kvinneorganisering og Pol Pot om bredt massearbeid.

- Skal vi prioritere KK-salg i bygda, kommunen, vekstsenteret, regionen?

Siden -76 har vi solgt KK i vekstsenteret utafor kommunen der vi bor. Først i korrigeringskampanja -84 vedtok vi å selge KK i vår egen kommune. Da kommer vi litt nærmere de folk vi omgås mest, så får vi se om det er noe framskritt.

(2) TRADISJONSPRESSET OG FRYKTEN FOR Å MARKERE SEG

De borgerlige omgivelsene gjør at mange legger seg flat, mens noen isolerer seg i sin "røde" verden.

Fra starten av slo vi fast at dersom vi skulle klare å forstsette som revolusjonære, måtte vi gripe fatt i den mest progressive tredjedelen, og organisere ei ledende revolusjonær gruppe.

Studiesirkel var det første vi starta med, og avd. ble oppretta etter 1 år.

Korrigeringskampanja -78 slo fast at når vi har sikra at det er grunnleggende å gro røtter i bygda, er det viktigste å bygge ei ledende revolusjonær gruppe.

E i anna linje kan være å satse på å lage en ny radikal masseorganisasjon, som Kvinnefronten eller Småbrukarlaget eller Sosialistisk Fellesliste. Ja, da kan en iallefall samle en del progressive, men spørsmålet er hva så? Sånne organisasjoner kan ha mye bra i seg, men de samler ikke så bredt, for de er nye og radikale. Men viktigere er at de ikke kan erstatte partiet. Tross alt er det masseorganisasjoner med ulike folk. Der går det ikke an å diskutere alt fra studiesirkler, KK-salg, familien, Kina, RV, reformisme osv. Dvs. at fortsatt mangler vi et forum for å knytte de lokale sakene til en landsomfattende revolusjonær bevegelse.

For å bygge en småbrukeropposisjon rundt i landet, trenger vi ikke bare å delta i Småbrukarlag eller Bondelag, men først og fremst et nett av lokale parti-grunnorganisasjoner som Landbruksutvalget kan jobbe gjennom.

Derfor må hovedmetoden vær tosidig, front og parti:

- delta der massene er
- bygg et lokalt parti

En viktig studie er Lenin: Hva må Gjøres? En revolusjonær bevissthet vokser ikke opp fra fabrikkgolvet, den må tilføres gjennom teori, fra partiet og KK.

Å overse partibygging er syndikalisme, det fører fort til økonomisme og reformisme.

(3) GJENNOMSIKTIG, FOLKESNAKK OG SIKKERHETSPROBLEMER

Folkesnakket brer seg som ringer i vannet, om at den og den er rød, lenge før vi får snakka med folk.

Naboene ser vilken bil som kommer på besøk, de spør hvordan du kjenner den og den. Kan vi klare å holde organisasjon og ledelse

skjult under slike forhold?

Vår bitre erfaring er at det er så hardt å stå fram at flere sterke må stå fram og markere seg samtidig. Uten kollektivt ansvar og felles praksis med å stå fram samme sted, blir vi isolert og bryter sammen når det er gått ei tid.

Disse bitre erfaringene er bl.a at vi har gjort 4 forsøk på å bygge opp et stedslag og avd. på vekst-senteret, der ingen av oss bor. Alle forsøk har brutt sammen fordi folka der var for få og ikke orka å stå fram og markere seg. Og vi har sikkert pressa dem for hardt, og på feil saker.

Ei god bok om dette er Tore G. Barekstens: Brattby FNL. Om ungdommen som hadde ei samlende oppgave, Solkom, som ikke hadde familieforpliktelser, men et kjempesterkt sosialt fritidsmiljø rundt det felles tettstedet Brattby. Vi som bor spredt må prøve å lære noe av det samholdet og tillempe det til våre forhold.

Vi kan ikke ha en sikkerhet som er ei linje for å legge ned avd.

Så få som vi er må vi alle selge KK.

Naboer vil komme til å se at vi besøker hverandre.

Vi må ha sosial omgang og fungere i et rødt miljø også utenom møter, ellers blir vi borgerliggjort og bryter sammen.

Fra -79-84 vurderte vi krigsfaren svært høgt, da var det greitt med klassifisering. Men krigen kom ikke så fort, og vi holdt på å slutte som avd. og bare bli en prateklubb.

Det beste vi har å holde oss til, syns vi er Ola Bauer: Rosapenna. Om halvdekning, maskeringsopplegg og dekkleiligheter i Nord-Irland. For de få folka vi har nå må stå fram idag iallefall som KK-selgere, RV-aktivister og på enk-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

eltsaker som kvinne, bonde, antiimperialisme, sjøl om ikke alle står fram som postadresse eller leder. Vi syns dette er utilfredsstillende, for en krig kan komme fort, og vi har for dårlig grep om hvordan og når de forskjellige må omstille seg.

(4) MOTSIGELSEN MELLOM MEDLEMMENES NIVÅ OG KAPASITET

Vi starta en korrigeringskampanje i -84 fordi vi definerte det sånn at avd. var delt i to, de aktive og de passive, og at det ikke kunne fortsette som før. I hovedtrekk falt det sammen med at det var jentene som var utslitt og derfor passive. Vi diskuterte kjønnsarbeidsdelinga og at mannen måtte ta mer av omsorgsarbeidet. Det resulterte i et kvinneopprør og rent kvinnestyre i avd. Synliggjøring av kvinnene og kvinner i ledelsen var et stort gjennombrudd. Men det økonomiske presset og spebarn tvinger fram skeiv kjønnsarbeidsdeling på nytt og på nytt, så vi må rekne med tilbakefall, og det må vi kjempe mot på tidlige tidspunkt.

Det viktigste vi har er medlemmene, derfor må vi respektere kapasiteten til kvinner med barn og ikke stille idealistiske mål på hvor ofte småbarnsforeldre skal selge KK og stille på møter.

Hvem skal vi bygge avd. for?
Hvem skal vi bli parti for?
Vi må lage organisasjonen slik at nettopp kvinner og arbeidsfolk,

dødelige mennesker, med unger, dobbeltarbeid og det som verre er, føler at de blir godtatt der, og ikke avvist "fordi de har for lavt nivå", eller riktigere: Fordi de er vanlige arbeidsfolk.

Ei bok vi har brukt er Rolf Fredheim: Bilde i regn. Om motsetningen mellom arbeider og intellektuellarbeidren flykter inn i alkohol. Har opplevd mye fælt på sjøen (trakassering og rasisme). Er utslitt etter jobben, orker ikke diskutere, studere, gå på møter, blir provosert når diskusjonsfolka stiller krav til aktivitet.

Dette er et spørsmål om å ta hensyn til de vi vil organisere og tjene.

Løsninga må være:

- å skille skarpt mellom styrediskusjoner og diskusjoner for alle medlemmene.
- Medlemsmøtene må gi inspirasjon, katalyseeffekt, godt forberedt innledning som gir pågangsmot til å ta på seg oppgaver.
- Ikke luften vanskelige saker på tampen.
- Diskutere ut fra nære saker som folk forstår.
- Holde tidsramma.

Vi må forandre organiseringa så den passer overens med behova til de vi bygger partiet for, slitne arbeidsfolk, kvinner og småbarnsforeldre, som er interessert i å jobbe for et annet samfunn.

Fra kamerat i bygdelag

OM SYD-VARANGER

Syd-Varanger-aksjonen "tente" store deler av partiorganisasjonen. Sjøl om aksjonen måtte innstilles pga. økonomien, så viser en foreløpig oversikt at partiet dreiv et bedre støttearbeid enn på svært lang tid.

Vi tar dette som et sunnhetstegn. At svært viktige sider ved partiet er i ferd med å styrkes.

Kampen for Syd-Varanger er langt fra over. Partimedlemmer skal - også i den fasen kampen er nå - arbeide for at det økonomiske støttearbeidet fortsetter i fagbevegelsen og andre organisasjoner. Vi må også være forbedret på at nye aksjoner kan komme, som vil kreve rask igangdraging av aktivistarbeid av den typen vi nettopp gjorde.

Derfor trykker vi dette innlegget fra ei avdeling i Oslo, sjøl om det ble skrevet og innsendt før den siste aksjonen ble innstilt:

Red.

STÅ PÅ FOR SYD-VARANGER!

Fra boligavd. i Oslo

Avdelinga vår har diskutert kampen i Syd-Varanger. konklusjonen er såre enkel som vanskelig: En svær støttebevegelse må dras igang. Ingen sommerferie tillates før seieren er vunnet! (Skal bety: Støttearbeidet drives i vårt område i hele sommer, med ansvarlig for innsamling etc. sommeren igjennom). Påstand: Seieren står og faller på AKP! Det var agitasonen. Så til vedtaket:

1. Hvert medlem betaler en engangssum på kr.100.-

2. Det bevilges kr.500.- fra lagskassa.

3. Det skal være Syd-Varanger stand hver lørdag på gata så lenge aksjonen varer. Med innsamling.

4. Hvert medlem er ansvarlig for at det blir samlet inn min. kr.100. pr. uke så lenge aksjonen pågår. (Dette kommer i tillegg til det som blir samlet inn på gata).

Dette som en utfordring til alle dere andre.

STÅ PÅ OG GOD SOMMER!

Hilsen Vidar,
formann i boligavd. i Oslo

BEVILG PENGER TIL PARTISKOLEN!

Vår avdeling har bevilga kr.5000.- av overskudd i kassa til partiskolen.

Vi oppfordrer andre avdelinger til å gjøre det samme.

Saken er av stor strategisk betydning for partiet, om vi ikke greier å utvikle partiskolen og høyne det teoretiske nivået i partiet, vil det avle usjølstendige og vaklende kader, økonomisme osv. Mange kjenner sikkert disse problemene fra dagskampen.

Det er et stort problem at kader som jobber i anti-imperialis-

tiske organisasjoner aldri har studert Lenins "Imperialismen", at tillitsvalgte i fagbevegelsen aldri har lest "Hva må gjøres", at kvinne- og homseaktivister aldri har studert Engels bok om Familien. For ikke å snakke om manglende studier av nyere teori!

Nå må vi ta disse problemene alvorlig, angripe studiefiendtligheten og teoriløsheten, og mobilisere til støtte for innsamlinga til partiskolen i 1986!

Fra Faglig avd. i Oslo

OM SKOLEPRIORITERINGA TIL RØD UNGDOM

Av Ann He

Partiet har avholdt landsmøte. I denne sammenheng har partiet vedtatt å styrke ungdomsarbeidet. Dette skal gjøres gjennom å støtte de to ungdomsorganisasjonene partiet har, Rød Ungdom og NKS.

I vedtaket om Rød Ungdom heter

det at partiet støtter Rød Ungdoms skoleprioritering. Jeg skal i dette innlegget få lov til å begrunne dette nærmere. Vi veit nemlig at mange kamerater i partiet har uttrykt stor skepsis til vårt standpunkt. Dette innlegget er et forsøk på å reise debatten.

Rød Ungdom har i mange år diskutert linja for gjenoppbygging

av forbundet. Her har det stått mange uenigheter. Den største uenigheten knytter seg til hva slags ungdomsgruppe Rød Ungdom skal satse kreftene på. Mange kamerater i partiet vil sikkert undre seg på hva denne debatten dreier seg om. Jeg mener at det dreier seg om hva slags organisasjon Rød Ungdom skal være. Prioriteringa på de videregående skoler med vekt på gymnas er nemlig ingen taktisk prioritering for å bygge Rød Ungdom gjennom storstilt offensiv verving.. Nei, prioriteringa er valgt på bakgrunn av ei strategisk vurdering av hvordan vi skal bygge et sterkt revolusjonært ungdomsforbund fram mot år 2000.

Rød Ungdoms ledelse har undersøkt endel fakta for å finne ut hvor den ungdommen vi er ute etter befinner seg. Og for å ha sagt det først, vi er ute etter arbeiderklassens unge intellektuelle som har tatt et oppgjør med herskerklassens ideologi på ett eller flere felter. Dette skal jeg argumentere mer for seinere i innlegget.

Hovedargumentet mot skoleprioriteringa i Rød Ungdom og AKP har vært at vi som arbeiderklassens parti ikke henvender oss til arbeiderklassens barn gjennom skoleprioriteringa. Til det er å si følgende: Flertallet av ungdommen i Norge kommer fra arbeiderklassen. 2/3 av ungdommen mellom 17-19 år går på videregående skole. Halvparten av disse ungdommene går på videregående skole, linje for allmenne fag (tidligere gymnas). 56 prosent av elevene på gymnasen er jenter, mens 47 prosent er jenter på yrkesskolen. Altså er gymnasen mer og mer blitt for jenter, samtidig som nivået på gymnasen synker.... Ande-

len ungdom som går direkte fra ungdomsskole til videregående skole øker. Faktisk går 83 prosent av 16-åringene direkte til videregående skole.

For å oppsummere så langt: Hvis Rød Ungdom skal være fortroppen til ungdommen, må vi være fortroppen til det faktiske flertallet av ungdommen. Hvem er de, hvor er de? Det er ikke til å komme utenom at de faktisk går på skole. Da må jo Rød Ungdom jobbe der, eller hva?

Det er helt klart at andelen av arbeiderklassens barn på den videregående skole har økt. Dette skyldes sjølsagt to ting, for det første at utdanningsekspløsjonen også virker inn på arbeiderklassens barn, for det andre at man må ha utdanning for å få jobb. Ennå går sjølsagt borgerskapets barn lenger på skolen og får bedre utdanning jamt over, men arbeiderklassens barn viser stor økning på videregående skoler. Og dette bringer meg tilbake til det store spørsmålet, nemlig hvorvidt Rød Ungdom blir en borgerlig organisasjon hvis de satser på gymnasen.

62 prosent av ungdommen kommer fra "lavere sosiale lag", som Sosialt Utsyn kaller det i sin undersøkelse fra 1975. 18 prosent kommer fra mellomlaga, og 17 prosent fra høyere sosiale lag.

På yrkesskolen utgjør arbeiderklasseungdom flertallet, mens middelklassens andel er like stor på gymnas og yrkesskole. Prosentandelen ungdom fra de tre sosiale laga på gymnasen fordeler seg slik:

1975:

Høyere sosiale lag	33%
Middellag	25%
Lavere sosiale lag	41%

(Kilde: Sosialt Utsyn 1983).

Altså er den største gruppa på gymnaset arbeiderklassebarn. Nå er jo ikke bildet sånn at dermed er gymnaset en skole for arbeiderklassen. Ungdommen har ennå ikke utvikla klassetilhørighet i "vår forstand". Mye kan ennå skje, og det er den politiske kampen som avgjør i hvilken retning gymnasungdommen går. Hva denne ungdommen foretar seg får nemlig betydning for flertallet av ungdommen i Norge. Jamfør NGS (Norgses Gymnasiastsamband) sin betydning, bare for å slå det fast, dette er ingen marxistisk klasseanalyse. Men jeg mener den viser i hovedtrekk hvilken type ungdom som befinner seg på gymnaset. Gymnaset er altså ikke lenger entydig en skole for borgerskapets barn.

Rød Ungdom retter seg derfor ikke inn på gal klasse når vi legger hovedvekt av vårt arbeid på gymnaset. Flere går gymnaset som en rein forlengelse av den allmennteoretiske utdanninga i grunnskolen. Stadig færre ser gymnaset som en forberedende utdanning mot studier og embeter, færre begynner å studere etter gymnaset.

Men hvorfor legge vekt på gymnas, hvorfor ikke yrkesskole?

Til det praktiske først. For at Rød Ungdom skal kunne drive et jevnt arbeid, kreves det en viss kontinuitet. På yrkesskolen går folk bare ett år at gangen. Hele skolens elevmasse skiftes ut hvert år. På gymnaset går folk 3 år sammenhengende.

B På yrkesskolen er det endel praktiske hindringer i veien for å drive organisasjonsarbeid. Dette merker folk som jobber i YLI veldig godt. Hele skolen har forskjellige friminutt, mange har praktisk arbeid med lengre timer og færre pauser og teori om hverandre. dette

betyr at det er vanskelig å samle alle skolens elever til allmannamøte f.eks. Dessuten er det få tradisjoner på Yrkesskolen med allmannamøter.

Gymnaset har like friminutt, og også mye lettere for å samle skolen til møter. Gymnaset har tradisjoner i å holde politiske møter og organisasjonsvirksomhet på skolen. Yrkesskolen skiller seg derfor kraftig fra tradisjonene i arbeiderbevegelsen, fagforeningene.

Over til den politiske filosofien bak prioriteringa.

Vi er en bevegelse med et enormt press på oss. Vi setter oss som mål å styrte samfunnet. For å klare det må vi avdekke alle "usynlige" forholdene ved det "ugjennomtregelige" sosialdemokratiet i Norge. Det er ingen lett oppgave, den er tvert imot veldig vanskelig. Det krever interesse for politikk, teori, ideologi - i det hele tatt - kunnskap om alle sider ved samfunnet for å konkludere med revolusjon, sånn som vi gjør.

Dette stiller seg spesielt skarpt for ungdomsforbundet. Og det er fordi det er vi som møter de store ideologiske debattene om kapitalisme og sosialisme. Partiet tror jeg i liten grad møter folk som stiller den types spørsmål, og også i mindre grad diskuterer grunnleggende spørsmål som Rød Ungdom må. Til deres orientering skifter Rød Ungdom ut medlemsmassen relativt ofte, og for at organisasjonen skal ha en felles ideologi, kreves det at vi jevnlig samler oss rundt vårt grunnlag. Vi har f. eks. diskutert sosialismen på de to siste landsmøtene, og andre grunnleggende spørsmål på hver eneste sommerleir.

Mange i Rød Ungdom og AKP har reagert på at vi sier at vi trenger

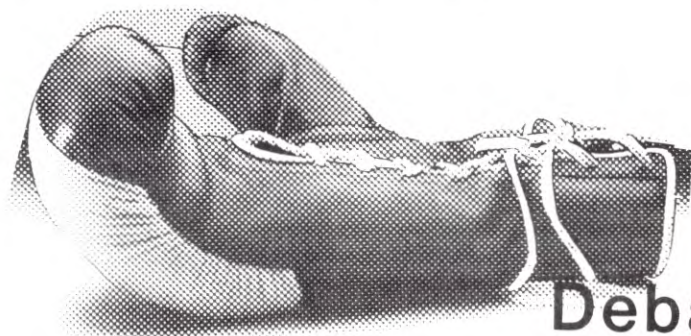
folk som har tatt oppgjør med herskerklassens ideologi. Folk har spurt om Rød Ungdom dermed skal være en organisasjon bare for teoretisk interesserte ungdommer. Til det er det bare å svare nei. Vår oppgave er å gjøre arbeiderklassens barn intellektuelle, og intellektuelle folk fra andre klasser knytta til arbeiderklassen. Her ligger sprengstoffet til den revolusjonære bevegelsen, dette er grunnen til at borgerskapet frykter oss. Hadde vi utelukkende befatta oss med den daglige praktiske kampen, hadde vi vært lettere å slå, hadde vi bare vært intellektuelle sofaradikalere, kunne de bare latterliggjort oss. På 70-tallet herska vi ideologisk på mange områder, idag hersker vi mer i den daglige kampen. Og det siste er litt bekymringsfullt, for det teoretiske arbeidet er ikke det største nå om dagen, og vi er ikke lenger herskere ideologisk på skoler. Vi kan for lett bli dratt for langt i retning av den praktiske kampen - nå i disse arbeidsløse tider. Men det er jo nettopp nå at den praktiske bevegelsen trenger tungtveiende veivisere!

De fleste ungdommene som melder seg inn i Rød Ungdom har tatt standpunkt ikke bare for våre konkrete saker, de har tatt standpunkt mot herskerklassens ideologi og for

marxismen. Såpass kreves det av folk å ta standpunkt for Rød Ungdom. Og dette knytter seg ikke bare til at vår agitasjon er for vanskelig, det knytter seg kanskje mest til klasseundertrykkinga i samfunnet generelt. Det er nettopp derfor kapitalismen er så vanskelig å avsløre! Eller i hvert fall så vanskelig å avsløre i forhold til at folk faktisk blir revolusjonære og ikke sosialdemokrater.

Rød Ungdom trenger folk som kan være med å avsløre, være med å knytte den revolusjonære daglige kampen til strategien, til sosialismen. For oss er dette arbeiderklassens unge intellektuelle. disse ungdommene finnes i alle lag av ungdom: Blant arbeidsløse, yrkes-skoleelever, unge arbeidere og gymnasiaster. men de er flest, og mest konsentrert - ja, på gymnaset.

Jeg håper at jeg med dette har klart å forklare noe av bakgrunnen til det for mange uforståelige standpunkt å prioritere mest på gymnaset. Og jeg oppfordrer alle som er uenige med meg til å hive seg utpå. for mange motsigelse ulmer bare rundt om i partiet på dette spørsmålet. Og enheten er viktig å nå for at Rød Ungdom skal kunne styrkes under ledelse av partiet.

Debatt:

OM RAPPORTFORBUDET FRA MØTER OVER AVDELINGSNIVÅ

Hvis man velges som delegat til en delegatkonferanse, eventuelt videre derfra til et distriktsmøte eller til det samme i forhold til et landsmøte, gjelder følgende: Man har en ABSOLUTT TAUSHETSPLIKT mht. alt som har skjedd på disse møtene.

Dette er jeg dypt uenig i, og det vil jeg gjerne begrunne: Jeg mener at avdelingene er grunnorganisasjonene og det bærende element for hele partiet. Når ei avdeling velger delegater til ulike fora, syns jeg det er helt høl i hue at de ikke skal få anledning til noe informasjon tilbake fra den personen de sjøl har valgt.

Dette begrunnes sikkerhetsmessig, og det syns jeg ikke holder. jeg mener at sted, tid og hvem som har vært på slike møter opplagt bør være underlagt taushetsplikt. Derimot mener jeg at et referat av de politiske diskusjonene, standpunktene og avgjørelsene bør kunne bringes åpent tilbake til avdelingene. De får jo allikevel en forkorta og "offisiell" versjon i form av et redigert referat.

Jeg prøver ikke med dette å gjøre meg til talskvinne for det såkalte representative demokratiet. Jeg syns bare ikke at argumentene for et slikt totalt referatforbud som er nå, er politisk holdbare. Kan ikke se noen god sikkerhetsmessig grunn til hvorfor jeg ikke

skulle kunne legge fram et kort referat for dere etter den delegatkonferansen dere valgte meg til.

Jeg syns at sikkerhetsmessige argumenter brukes som et tåketeppe i denne sammenhengen. Jeg mener videre at dette referatforbudet står i veien for et levende demokrati innad i partiet, og at det er med på å lage unødvendige og kunstige skillelinjer mht. hvem som får vite hva. I tillegg mener jeg at folk som velger noen til noe, har rett og krav på å få noe tilbake.

1. Uansett hvordan man ser på rapportforbud fra slike møter, må en kunne kreve at et slikt forbud blir begrunna i forhold til partiets vedtekter. Vi ønsker også svar på om dette spørsmålet tidligere har vært behandlet i forhold til vedtektsrevisjon.
2. Det er rimelig at avdelingene får informasjon om delegats stemmegivning. Avdelinga ønsker også en viss kontroll med delegaten slik at han/hun i størst mulig grad kan stemme i overensstemmelse med flertallets syn (Samtidig vil vi markere at vi ikke er tilhengere av prinsippet om bundet mandat.)

Fra boligavd. i Oslo For avdelinga-
Vidar.

Svar til boligavdeling i Oslo.

For SKAU - Ole.

Vi oppfatter det slik at dere tolker retningslinjene for referatforbud fra møter over avdelingsnivå for strengt i forhold til de reglene som gjelder. For å få klargjort hvor vi evt. er uenige, vil vi derfor i denne omgang legge fram hva som er gjeldende regler og hva vi har kjennskap til om praktiseringa av dem:

1. Det er ikke noe forbud mot å gi politisk referat tilbake til avdelinga fra konferanser som avdelinga har valgt delegat til.

Tvert imot!

Slikt referat kan imidlertid ikke gis før etter at det er gjort kjent i partiet at konferansen er avholdt, dersom det av sikkerhetsmessige hensyn er nødvendig å regulere dette.

Dette betyr at avdelingsdelegater kan gi politisk referat tilbake til avdelinga, også fra delegatkonferansene i forbindelse med distriktsmøter og landsmøter.

Referata kan imidlertid her ikke gis før etter at det er kjent at sjølve distrikts- eller landsmøta er avholdt.

2. Kamerater som er valgt videre fra delegatkonferanser til sjølve distrikts- eller landsmøtene, skal ikke referere fra disse siste møtene i laget sitt.

Dette henger sammen med at det ikke skal være kjent for laget at de har vært på disse møtene. det var ikke laget som valgte dem videre. Sikkerhetsmessig er det ingenting i veien for at de hadde kunnet gi referat til den delegatkonferansen som valgte dem. Men, dette ville bli et nokså stort praktisk løft; å sammenkalle distriktskonferansene igen etter distrikts/landsmøtet. Vi tror heller ikke nytten ville stå i samsvar med innsatsen.

Derfor blir referata fra distriktsmøter i distrikt med mellomliggende delegatkonferanser, og fra landsmøta, gjort av de organa som har vært ansvarlig for møta. Enten skriftlig, eller at det også i tillegg blir gjort muntlig ved at kamerater det er kjent var tilstede på møta blir sendt rundt på orienteringsmøter. (I forbindelse med

landsmøtet i 1980, ble det i noen distrikt bestemt at noen kamerater, med ulikt syn, skulle ha adgang til muntlig å supplere den redegjørelsen som kom skriftlig fra SK).

NORD-NORGEBANEN: ANGREP PÅ DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN FRA PARTILEDELSSEN ER ALVORLIG

I sitt svar til oss sier Kjersti Eriksen: "Jeg er sjølsagt ikke for at hvem som helst skal kunne sette seg ut over Arbeidsprogrammet eller andre programmer etter eget forgodtbefinnende. Det er SK som må fatte vedtak om endringer i Arbeidsprogrammet."

Dette var liksom vårt poeng. Deretter begrunner hun hvorfor hun og øvrige partimedlemmer HADDE RETT TIL å sette seg ut over partiprogrammet.

Begrunnelsen er at etter HENNES oppfatning står punktet om Nordnorgebanen i motstrid til 3 punkter om samiske rettigheter. Og da står hun og andre suverent fritt til å gå imot det punktet hun mener er minst viktig.

Konferansen som vedtok arbeidsprogrammet og vi er uenig i at disse punktene står i motstrid.

Skal dette avgjøres gjennom partidebatt og gjennom SK-vedtak eller etter partimedlemmene på RV-landsmøtets forgodtbefinnende?

Svaret er viktig for alle partimedlemmer. De fleste av oss mener sikkert som jeg at det fins en rekke punkter i våre programmer som står i innbyrdes konflikt. Det vil unektelig stille oss friere i forhold til programvedtak enn vanlig har vært.

Sånn holdning til partivedtekter setter etter min oppfatning kampkraften til partiet i fare. Jeg vil derfor be om svar på spørsmålene våre både fra Kjersti Eriksen og SK.

1. -Er partiprogrammet (med alle innbyrdes motstridende formuleringer som måtte finnes) forpliktende?

2. -Er RV-vedtaket i strid med partiprogrammet?

3. -Hvis ja - hvilke tiltak vil bli tatt mot denne typen vedtektsbrudd?

4. -Vil det bli tatt tiltak for at partimedlemmene skal følge parti-programmet om Nordnorgebanen? I tillegg hvilke?

To tilleggsargumenter:

I forbindelse med en sak i KK har SK akkurat understreket at

vedtektene ikke tolererer at partifunksjonærer streiker mot partivedtak. Etter min oppfatning er det ikke mindre alvorlig når valgte partiledere streiker mot vedtatte partilinjor og nekter å sette dem ut i livet.

I kampanjen for å styrke partilinja legges det vekt på å styrke laga politisk og å utvikle langtidspaner. Åssen skal det gå an hvis politiske programmer laga jobber etter endres uten forhåndsvarsel og diskusjon av folk i ledende posisjoner stadig vekk?

leder Jernbanelag.

SVAR TIL LEDER I JERNBANELAG.

Leder i jernbanelag stiller meg fire spørsmål. Jeg skal svare på dem i tur og orden:

1) Er partiprogrammet (med alle innbyrdes motstridende formuleringer som måtte finnes) forpliktende?

Svaret er ja, partiprogrammet er forpliktende. Men det ligger i sakas natur at det er forskjell på et prinsipp-program og et detaljert, aktuelt arbeidsprogram. Dette ble forutsett da arbeidsprogrammet ble vedtatt, derfor heter det bl.a. følgende i innledningen:

"Fordi programmet er konkret og tidsbestemt, vil også noen paroler bli uaktuelle, mens det også kan vise seg gjennom praksis at noen paroler er upresise eller uriktige. Programmet vil derfor måtte være under forandring ettersom både partiet og massebevegelsen utvikler seg og vinner nye erfaringer."

Nettopp dette er det som har skjedd i saka med Nord-Norge-banen. Vi kan alle være enige om at det var svært uheldig at vedtaket på RVs landsmøte kom uten forutgående behandling i partiet. Men sånt skjer i virkelighetens verden, at en er nødt til å ta stilling til kinkige politiske spørsmål på sparket. Leder i Jernbanelag er uenig i den politiske vurderinga av

program og sak som jeg gjorde på RV-landsmøtet. Det er greitt nok. Men jeg kan ikke forstå hvordan han kan unngå å se at jeg **måtte** foreta ei vurdering. At det er vedtektsbrudd, skjønner ikke jeg.

2) Er RV-vedtaket i strid med parti-programmet?

Ja, RV-vedtaket er i strid med ett punkt i kapitlet om samferdsel, men i overensstemmelse med kapitlet om samenes rettigheter. SK har derfor vedtatt at arbeidsprogrammet skal endres på punktet om Nord-Norge-banen, fordi Nord-Norge-banen truer vitale samiske interesser. Den detaljerte programteksten er foreløpig ikke utskrevet.

3) SK har fatta vedtak om at de støtter K.E.s handlemåte på RVs landsmøte.

4) SK har, som nevnt, vedtatt å endre arbeidsprogrammet på punktet om Nord-Norgebanen.

Hele arbeidsprogrammet skal forøvrig endres i den landsmøteperioden vi nå er inne i. Arbeid med dette vil bli satt i gang umiddelbart etter valget. Da er det duka for nye diskusjoner, både om samesak og samferdselspolitikk.

Kjersti E. [redacted]

Annonse:

HOMOFILI-SEMINAR

HOMOFILI-SEMINAR I HØST:

PÅMELDING KAN SKJE VED HENVENDELSE
TIL AVD.STYRET.